सखे । येन शुक्लीकृता हंसाः शुकाश्च हरितीकृताः ।
मयूराश्चित्रिता येन स ते वृत्तिं विधास्यति ॥ १७१ ॥

अपरं च सतां रहस्यं शृणु मित्र ।
जनयन्त्यर्जने दुःखं तापयन्ति विपत्तिषु ।
5 मोहयन्ति च संपत्तौ कथमर्थाः सुखावहाः ॥ १७२ ॥
धर्मार्थं यस्य वित्तेहा वरं तस्य निरीहता ।
प्रक्षालनाद्धि पङ्कस्य दूरादस्पर्शनं वरं ॥ १७३ ॥
यथा ह्यामिषमाकाशे पक्षिभिः श्वापदैर्भुवि ।
भक्ष्यते सलिले मत्स्यैस्तथा सर्वत्र वित्तवान् ॥ १७४ ॥
10 राजतः सलिलादग्नेश्चौरतः स्वजनादपि ।
भयमर्थवतां नित्यं मृत्योः प्राणभृतामिव ॥ १७५ ॥
जन्मनि क्लेशबहुले किंनु दुःखमतः परं ।
इहा संपद्यतो नास्ति यत्रेहा न निवर्तते ॥ १७६ ॥

अन्यच्च भ्रातःशृणु । धनं तावदसुलभं लब्धं कृच्छ्रेण पाल्यते ।
15 लब्धनाशो यथा मृत्युस्तस्मादितन्न चिन्तयेत् ॥ १७७ ॥
तृष्णा हि चेत् परित्यक्ता को दरिद्रः क ईश्वरः ।
तस्याश्चेत् प्रसरो दत्तो दास्यं च शिरसि स्थितं ॥ १७८ ॥
यद्यदेव हि वाञ्छेत ततो वाञ्छा प्रवर्तते ।
प्राप्त एवार्थतः सोऽर्थो यतो वाञ्छा निवर्तते ॥ १७९ ॥

20 किं बहुना । मम पक्षपातान्मयैव सहात्र कालो नीयतां ।
यतः । आमरणान्ताः प्रणयाः कोपास्तत्क्षणभंगुराः ।
परित्यागाश्च निःसङ्गा भवन्ति हि महात्मनां ॥ १८० ॥